Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

S[e]c[undu]m math[eu]m

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

In chriſti eniꝫ corpe vita nr̃a
ↄſiſtit ſicut ꝛ ipe dñs dicit Ni
ſi mãducaueritis carnem filij
hominis et biberitis ei⁹ ſan-
guinẽ nõ habebitis vitã ĩ vo-
bis. Mutet ergo vitã q̄ vult
accipe vitã. Nã ſi non mutet
vitã: ad iudiciũ accipiet vi-
tã. Et magis ex ipa confundi
tur ꝙ ſanet: magis occidit ꝙ
viuificet. Sic eñi dixit aplꝰs
Qui mãducat corpus dñi et
bibit ſanguineꝫ eius indigne
iudiciũ ſibi mãducat et bibit
Tu. ℟. Saluatorẽ expecta-
mus dñm ieſũ chriſtũ: Qui
reformauit corpus humilita-
tis noſtre configuratũ corpo-
ri claritatis ſue. ℣. Preoccu
pemus faciẽ eius in cõfeſſiõe
ꝛ in pſalmis iubilem⁹ ei Qui
Et licet nos omĩ tpe Le. vi.
bonis operibꝫ ornatos ac ſplẽ
didos eſſe ↄueniat p̄cipue tñ
in die natalis dñi ſicut ipe in
euãgelio dixit: lucere debent
hoibꝫ opa noſtra bona. Cõſi
derate queſo fratres qñ aliq̄s
hõ potẽs aut nobilis natalez
ſuũ aut filij ſui celebrare deſi-
derat q̄nto ſtudio añ pl̃es di-
es quicq̄d in domo ſua ſordi-
dũ inuenerit ordinat emũda
ri quicquid ineptũ ꝛ incõgru
um proicit quicquid vtile ꝛ ne
ceſſariũ p̄cipit exhiberi Si ta
lia prepas morituro qualia p̄
parare debes eterno. ℟. Au-
dite verbũ dñi gentes ꝛ annũ
ciate illud in finibꝫ terre. Et
inſulꝭ que procul ſũt dicite ſal
uator noſter adueniet. ℣. A
ſolis ortu ꝛ occaſu ab aquilo
ne et mari. Et Gloria pa. Et
In tertio noc. añ. Dicite pu-
ſillanimis ↄfortamini ecce do
minus deus veſter veniet. ps
Celi enar. añ. Miſſus ẽ an-
gelus ad mariã virginẽ deſpõ
ſatã ioſeph. ps. Exaudiat te
añ. Ne timeas maria inueni
ſti grãm apud dñm ecce con-
cipies et paries filiũ allꝰa. ps.
Dñe in virtu. ℣. Ex ſyõ ſpẽs
decoris eius. Scd̃m mathm̃
In illo tpe: Cũ appin-
quaſſent hieroſolymis:
ꝛ veniſſent bethſage ad mon
tem oliueti: tũc ieſus miſit du
os ex diſcipulis dicẽs: Ite in
caſtellum quod contra vos ẽ
Et reliqua. Omelia iohis c.
Puto res ipa exigit vt quera
mus. Frequẽter quidẽ ieſus
venit in hierl'm ſicut iohãnes
teſtatur nunꝙ tamẽ ſibi ad-
hibuit miſteria iumẽtoꝝ: nec
ramoꝝ virentia circa ſe orna-
menta conſtituit: nec ad terri-
bilẽ laudẽ ſue diuinitatis ani
mos populi excitauit niſi mõ
qñ vt pateretꝭ aſcẽdit. Ideo er
go cũ tanta gloria eſt ingreſ-
ſus vt amplius illoꝝ aduerſũ
ſe excitaret inuidiã q: iã paſſi
onis eius temp⁹ inſtabat: et

non mors eum vrgebat ſꝫ magis ipe aduerſū ſe cōpellebat mortē. ℟. Ecce virgo concipiet ⁊ pariet filiū dicit dn̄s ⁊ vocabitur nomē eius admirabilis. Deus fortis. ℣. Tollite portas principes veſtras ⁊ eleuami porte eternales. L. viij

Quotiēs eni de manu ſacerdotū elapſus euaſit cū eſſet viſibilis factus. Qn̄ em̄ iudei chriſtū voluerūt occidere tangere eū non potuerūt. Qn̄ aūt chriſtus ſecutꝰ ē mortem ꝑcere ei iudei nō potuerūt. Ergo ſi chriſtꝰ eos prouocauit ne forte de morte ſua fecit eos innoxios. Abſit. Excitauit eos vt nō facerēt qd̓ antea noluerant ſed vt poſſent facere quod ꝓus volebāt. facultas eis data eſt nō mutata volūtas. Tu aūt. ℟. Obſecro dn̄e mitte quem miſſurus es: vide afflictionem populi tui Sicut locutus es veni et libera nos. ℣. A ſolis ortu et occaſu: ab aquilone et mari. Sicut lo. Lectō nona.

Tūc miſit ieſus duos diſcipulos dicens Ite in caſtellum quod cōtra vos eſt ⁊ ꝯfeſtim inuenietis aſinā alligatā ⁊ pullū cū ea: Soluite ⁊ adducite mihi. Aſina ⁊ pullus eius iudei ſūt ⁊ gētes. Iudea eni ſcḋm deū mater ē gētiū. Tu aūt ℟. Letētur celi et exultet terra iubilate mōtes laudē q꞉ dn̄s noſter veniet Et pauperum ſuorum miſerebitur. ℣. Ecce dn̄ator dn̄s cū virtute veniet. Et p. Gloria. Loco Te deū quod non dicitur per totū aduētum niſi diceretur officiū de ſāctis feſtiue repetitur ℟. Letētur celi Sequitur ſtatim ℣ Oſtēde nob̄ dn̄e. Deus i adiutori. Dn̄e ad ad. Ad laud. an̄. In illa die ſtillabūt montes dulcedinē ⁊ colles fluēt lac et mel all'a. ps. Dn̄s regnauit cum ceteris. an̄. Iocūdare filia ſyon: exulta ſatis filia hieruſalē all'a. An̄. Ecce dn̄s veniet et om̄es ſancti eius cū eo: ⁊ erit i die illa lux magna all'a. An̄. Om̄es ſitiētes venite ad aq̄s querite dn̄m dum inueniri poteſt all'a. An̄. Ecce veniet ꝓpheta magnus: ⁊ ipe renouabit hieruſalem all'a. Hymnꝰ

Vox clara ecce intōat obſcura queq꞉ increpat pellatur eminus ſomnia ab ethere chriſtus promicat. Mens iam reſurgat torpida que ſorde extat ſaucia ſydus refulget iam nouum vt tollat om̄e noxium. E ſurſū agnus mittitur laxare gratis debitum om̄es ꝓ indulgentia vocem demus cum lachrymis. Secundo vt cum fulſerit mundumq꞉ horror cinxerit non pro reatu puniat ſed pius nos tunc ꝓtegat Laus honor virtus glo'ia deo